

N:o 92.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1899.

— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion med förslag till lag om skydd för vissa mönster och modeller.

(Lagutskottets utlåtande n:o 40.)

Till Konungen.

Frågan om skydd för mönster och modeller inom metallindustrien, hvilken vid 1897 års riksdag genom Eders Kongl. Maj:ts proposition n:o 9 framlades till Riksdagens bedömande, har vid innevarande riksdag ånyo bragts å bane uti en af enskilde motionärer afgifven framställning, hvaruti yrkats, att Riksdagen måtte för sin del antaga ett förslag till lag om skydd för vissa mönster och modeller, hvilket förslag, med undantag af bestämmelsen om den ifrågakända lagens trädande i kraft, är af enahanda lydelse med det af Eders Kongl. Maj:t i ofvanberörda proposition framlagda.

Då, enligt hvad af Riksdagen inhemtats, hos målsmännen inom de industrier, som beröras af den föreslagna lagens verkningar, i allmänhet förefinnes en liflig önskan att erhålla det ifrågasatta skyddet, samt detta skydd, vid den utveckling som dessa industrier numera hos oss erhållit, synes Riksdagen vara af behovet påkalladt, har Riksdagen för sin del antagit följande

Lag

om skydd för vissa mönster och modeller.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Genom registrering i enlighet med denna lags föreskrifter må, der mönster är nytt, mönstrets upphofsman eller hans rättsinnehafvare vinna rätt att med andras uteslutande begagna mönstret vid tillverkning till afsalu af alster tillhörande metallindustrien.

Under mönster innefattas i denna lag jemväl modell, som i afseende på ändamålet är med mönster jemförlig.

2 §.

Innehåller mönster framställningar, som kunna väcka förargelse, eller skulle dess begagnande strida mot lag eller goda seder, må det ej registreras.

3 §.

Mönster må ej anses såsom nytt, om det, innan ansökan om dess registrering inkommit till registreringsmyndigheten, redan funnits intaget i allmänt tillgänglig tryckt skrift eller varit återgifvet å offentligen till salu hållna alster, eller om det ej väsentligen skiljer sig från mönster, som förut blifvit sålunda känt.

Har mönster blifvit förevisadt å internationel utställning, må dock den omständigheten, att mönstret dervid eller sedermera blifvit känt genom tryckt skrift eller genom alsters hållande till salu, icke utgöra hinder för mönstrets registrering, så framt ansökan derom inkommer inom sex månader efter det att mönstret utställdes.

4 §.

Mönsterregistret föres för hela riket hos den myndighet i Stockholm, som Konungen bestämmer.

5 §.

1 mom. Den, som vill låta registrera mönster, skall till registreringsmyndigheten ingifva eller i betaldt bref insända skriftlig ansökan, angifvande mönstrets allmänna beskaffenhet, samt dervid foga tydlig och fullständig afbildning af mönstret i tre exemplar.

Ansökningen skall innehålla uppgift om sökandens namn, yrke och postadress.

Är sökanden ej boende inom riket, foga han vid ansökningen fullmägt för ett inom riket bosatt ombud att i allt hvad skyddsrätten angår för honom svara.

Sökes registrering af flera mönster, varde särskilda ansökningshandlingar för hvardera ingifna.

2 mom. Uppgifver sökanden annan såsom mönstrets upphofsman, skall sökanden förete handling, som visar, att han är dennes rättsinnehafvare.

3 mom. Sökanden åligge att såsom afgift bifoga tio kronor.

6 §.

Finner registreringsmyndigheten, att sökanden ej fullgjort hvad enligt 5 § 1 mom. honom ålegat, skall skriftlig underrättelse härom hållas sökanden till handa eller, om fullständig adress uppgifvits, med posten till honom öfversändas. Fullgör ej sökanden inom viss af registreringsmyndigheten bestämd tid hvad som brister, ege registreringsmyndigheten förklara ansökningen förfallen.

7 §.

Är mönstret icke af sådan beskaffenhet, att det må registreras, eller är mönstret uppenbarligen icke nytt, eller har sökande, hvilken uppgifvit annan såsom mönstrets upphofsman, ej visat, att han är dennes rättsinnehafvare, eller har sökande underlåtit att erlägga afgift, hvarom i 5 § 3 mom. sägs, varde ansökningen afslagen.

8 §.

Har ansökan förklarats förfallen eller blifvit afslagen, skall underrättelse om beslutet med skälen därför skriftligen delgifvas sökanden så som i 6 § stadgas för der afsedda fall.

Är sökanden missnöjd med beslutet, ege han att vid talans förlust innan klockan tolf å sextionde dagen från beslutets dag deröfver hos Konungen anföra besvär.

9 §.

Äro ansökningshandlingarna fullständiga och har anledning ej förekommit att afslå ansökningshandlingarna, varde mönstret registrerad och intyg härom samt om dagen, då ansökningshandlingarna inkom, hållet sökanden till handa, skoland vid intyget fastas ett af de inlemnade exemplaren af mönstret.

Genom registreringsmyndighetens försorg skall kungörelse om registreringen i allmänna tidningarna införas.

10 §.

Göres af flera ansökan om registrering af samma eller väsentligen lika mönster, hafve den företräde, som först inkom till registreringsmyndigheten med fullständiga ansökningshandlingar.

11 §.

Skyddet för registrerad mönster omfattar en tid af fem år, räknadt från den dag, då ansökningshandlingarna inkom.

12 §.

Öfvergår skydds rätt å annan, skall med anmälan härom den handling, hvarigenom sådan öfvergång visas, företes hos registreringsmyndigheten. Intill dess sådant skett, betraktas i skyddsafseende den såsom skydds rättens innehafvare, hvilken senast finnes i denna egenskap antecknad hos registreringsmyndigheten.

13 §.

Flyttar skydds rättens innehafvare utrikes, eller öfvergår skydds rätt å person, som ej är inom riket bosatt, vare skydds rättens innehafvare pliktig att till registreringsmyndigheten insända fullmägt för sådant ombud, som i 5 § 1 mom. omförmåles. Flyttar ombud ur riket eller upphör eljest

hans befattning, skall skyddsrättens innehafvare ingifva fullmakt för nytt ombud. Iakttages icke hvad sålunda är föreskrivet, må domaren på anmälan i förekommande fall med laga verkan utse ombud för skydds- rättens innehafvare.

14 §.

Skydds rätt vare ej gällande mot någon, som vid den tid, då an- sökningen om registrering inkom, inom riket begagnade det registrerade mönstret eller för dess begagnande der vidtagit väsentliga åtgärder.

15 §.

Har mönster blifvit registrerad i strid mot föreskrifterna i 1, 2 och 3 §§, då må en hvar, som anser sin rätt vara genom registreringen förnärmad, så ock allmän åklagare, när det allmännas fördel sådant på- kallar, vid domstol föra talan om registreringens upphäfvande.

Rätt domstol i fall, hvarom nu är sagdt, vare Stockholms rådstufvurätt.

Dom, hvarigenom registrering upphäfts, skall genom domstolens för- sorg insändas till registreringsmyndigheten.

16 §.

Den som utom i ett fall, hvarom i 14 § förmäles, utan tillstånd af skydds rättens innehafvare inom riket vid tillverkning till afsalu af alster tillhörande metallindustrien begagnar mönster, som han vet vara här registrerad, eller till salu här i riket håller eller för försäljning till riket inför efter sådant mönster tillverkad metallindustrien tillhörande alster, som honom vederligen åstadkommits utan tillstånd af skydds rättens inne- hafvare, straffes med böter från och med tjugu till och med ett tusen kronor; ersätte ock all skada. Ej må dock annan än skydds rättens innehafvare härom föra talan.

Oloffigen tillverkad eller oloffigen i riket infördt alster skall, der målseganden det äskar, till honom utlemnas mot ersättning för värdet eller mot afdrag därför å honom tillkommande skadestånd. Med redskap, som äro för den oloffiga tillverkningen uteslutande användbara, skall, om målseganden det yrkar, så förfaras, att missbruk ej kan ske.

Hvar som under tid, då han är stäld under tilltal för öfverträdelse, hvarom i denna § sägs, fortsätter samma förseelse, skall, när han dertill varder lagligen förvunnen, dömas till särskildt ansvar för hvarje gång stämning därför utfärdats och delgifvits.

Böter, som ådömas enligt denna §, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, förvandlas de enligt allmän strafflag.

17 §.

Hvad i 16 § stadgas skall ega tillämpning, äfven om mönstret återgifvits i annat mått eller andra färger eller om i öfrigt oväsentliga ändringar vidtagits.

18 §.

Ar någon tilltalad för intrång i skydds rätt, och finnes vid målets handläggning, att registreringen skett i strid mot föreskrifterna i 1, 2 och 3 §§, vare den tilltalade från ansvar fri.

19 §.

Då registrering blifvit upphäfd, eller skyddet för registrerad mönster upphört, eller skydds rättens innehafvare det begär, skall mönstret afföras ur registret och kungörelse derom införas i allmänna tidningarna.

20 §.

Med afseende å mönster, skyddadt i stat, som för här i riket registrerad mönster gör motsvarande medgifvande, eger Konungen förordna, att, om någon här i riket sökt registrering af ett mönster före utgången af viss tid, som kan i förordnandet bestämmas antingen till högst fyra månader från det han i den främmande staten sökte skydd för samma mönster eller till högst tre månader från det vederbörande myndighet der kungjorde, att sådant skydd meddelats, då må den här i riket gjorda ansökningen i förhållande till andra ansökningar, äfvensom med hänsyn till sådant hinder mot registrering, som i 3 § omförmäles, betraktas så, som vore den gjord samtidigt med ansökningen i den främmande staten.

21 §.

Närmare föreskrifter angående beskaffenheten af de handlingar, som vid ansökan om mönsters registrering skola inlemnas, angående mönsterregistret samt angående de i denna lag omförmälda kungörelser meddelas af Konungen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1900.

Stockholm den 10 maj 1899.

Med undersåtlig vördnad.
